

Vlaams
Parlement

vergadering **C143**
zittingsjaar 2016-2017

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 15 februari 2017

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de monitoring van de culturele infrastructuur in Brussel – 1020 (2016-2017)	3
VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over een tweede burgerkabinet voor Brussel – 1041 (2016-2017)	7
VRAAG OM UITLEG van Peter Persyn aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de overkoepelende ondersteuningsorganisatie voor welzijn en gezondheid in Brussel – 1098 (2016-2017)	14
VRAAG OM UITLEG van Elke Van den Brandt aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de halvering van de subsidies voor vzw Toestand – 1100 (2016-2017)	19

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de monitoring van de culturele infrastructuur in Brussel – 1020 (2016-2017)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, Brussel is onze hoofdstad, economisch, politiek en cultureel. Je kunt cultuur als het ware op bijna elke hoek van de straat opsnuiven. Om de culturele infrastructuur in kaart te brengen, lanceerden perspective.brussels en visit.brussels een monitoring. Bedoeling is dat beheerders van culturele en sociaal-culturele infrastructuur hun locaties toevoegen via een vragenlijst op de website agenda.brussels.

Die monitoring gebeurt in vijf fases. In de eerste fase vonden ontmoetingen plaats met socio-culturele organisaties en werd een inventarisatie gemaakt van de beschikbare bronnen en kanalen. In een tweede fase werden alle socio-culturele voorzieningen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest opgelijst. In de derde fase werd een vragenlijst uitgewerkt over de infrastructuur, samen met de socio-culturele actoren. De vierde fase – waarin we nu zitten – nodigt beheerders van culturele infrastructuur uit om de online vragenlijst in te vullen. De vijfde fase ten slotte bestaat uit de creatie van een zoekmotor en de verspreiding van een interactieve kaart naar het grote publiek. De territoriale analyse wordt opgestart als een representatief aantal socio-culturele instellingen hebben geantwoord op de vragenlijst.

De zoekmotor, die operationeel zal zijn in de tweede helft van dit jaar, laat verenigingen, individuele artiesten, gezelschappen, muzikanten, socio-culturele actoren, toe om de meest geschikte infrastructuur op te zoeken. De monitoring zal ook beleidsondersteunend kunnen werken.

Bij een correcte opvolging van de infrastructuur kan onder meer gemeten worden of de culturele infrastructuur in Brussel stijgt of daalt en in welke delen van Brussel ze toeneemt of nog onvoldoende ontwikkeld is. Ik maak hier een zij-sprongetje naar de vraag die ik gesteld heb over het Koninklijk Circus. We hebben toen even gesproken over het culturele ecosysteem. U zei toen dat we wel zouden zien wat het geeft. Ik denk dat dit een tool zou kunnen zijn om op te volgen wat de impact is van de concertactiviteiten vanuit de stad Brussel.

Op die manier kan het aanbod aan voorzieningen verbeterd worden en kan zelfs de bereikbaarheid via het openbaar vervoer naar de verschillende voorzieningen rekening houden met de nieuwe gegevens.

Minister, op welke manier kunt u de Vlaamse socio-culturele of culturele infrastructuurbeheerders aanzetten om de vragenlijst in te vullen? Zult u, als de monitoring een volwaardig beleidsinstrument is, een structurele samenwerking opzetten met de diensten van perspective.brussels? Op welke wijze zult u, als perspective.brussels territoriale analyses uitvoert, daarmee rekening houden in uw beleid?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik geef eerst wat algemene toelichting, alvorens concreet in te gaan op uw vragen. De monitoring van de culturele infrastructuur in Brussel is een studie uitgevoerd door perspective.brussels en visit.brussels. Perspective.brussels is het Brusselse planningsbureau, een bovenlaag die de verschillende administraties en agentschappen groepeerd die zich in het gewest inlaten met statistiek, studie, socio-economische kennis en ruimtelijk-stedelijke ontwikkelingen.

De monitoring van de culturele infrastructuur is toevertrouwd aan het Agentschap voor Territoriale Ontwikkeling (ADT-ATO), een vzw van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, waarvan de opdrachten en medewerkers per 1 januari 2017 zijn ingekanteld in perspective.brussels. De organisatie heeft als opdracht kennis te vergaren over voorzieningen, infrastructuur en maatschappelijk leven in Brussel, om toekomstige stadsontwikkeling mee te sturen en te faciliteren.

ATO werkt volgens een vaste methode: ten eerste data en inlichtingen verzamelen bij de onderzochte actoren in een gebied, vervolgens die gegevens kwantitatief en kwalitatief analyseren en een indicatorenset opzetten om de evoluties te gaan monitoren in de toekomst.

Actueel is ATO dus ook de monitoring van de culturele infrastructuur in Brussel gestart, volgens die vaste methode. De ambitie is om een dynamische database, met een zoekmotor, op te bouwen van alle locaties en ruimtes in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest die onderdak bieden aan culturele en sociaal-culturele activiteiten. Die verzamelt een reeks gegevens over die locaties en ruimtes. Men zal erin kunnen opzoeken waar bijvoorbeeld theatervoorstellingen, circusactiviteiten of inburgeringscursussen plaatsvinden. De scope is dus redelijk breed.

Het is natuurlijk duidelijk dat die informatie niet enkel belangrijk of nuttig kan zijn voor stadsontwikkeling en goed inzicht in de stadsruimte. Een database van de culturele infrastructuur is uiteraard ook een mogelijke onderbouw voor cultuurcommunicatie en stadsmarketing.

De monitoring heeft dan ook een driedubbel doel. Ten eerste: culturele en sociaal-culturele actoren zullen hun locaties beter bekend kunnen maken. Ten tweede: in de omgekeerde richting zal wie op zoek is naar een locatie voor een activiteit, die via de database sneller kunnen vinden. En ten derde: de overheden, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest in eerste instantie, hebben met de database beter inzicht in de culturele infrastructuur op het grondgebied, en kunnen hem dus aanwenden als een hefboom voor stadsontwikkeling.

Sinds november 2016 worden beheerders van culturele en sociaal-culturele infrastructuur uitgenodigd om een vragenlijst in te vullen op agenda.brussels. Vanaf de zomer van 2017 zal er een zoekmotor online komen.

De monitoring gebeurt in samenwerking met een aantal partners. Langs Nederlandstalige kant zijn dat onder andere CultuurNet Vlaanderen en uiteraard ook de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC). CultuurNet heeft met de UiT-databank een goed overzicht van Vlaamse culturele actoren in Brussel, al of niet gesubsidieerd door de Vlaamse overheid. Bij de start van de studie waren er dan ook contacten met mijn administratie. Ook mijn kabinet is op de hoogte van dit initiatief, gezien de goede contacten met andere betrokken kabinetten en met visit.brussels. Momenteel worden organisaties aangeschreven en tracht men nu ook via bredere communicatie zo veel mogelijk actoren te bereiken om hen aan te zetten de vragenlijst, of de zogenaamde 'fiche', via agenda.brussels in te vullen.

Ik wil opmerken dat de oproep om de infrastructuur in te vullen, leidt naar de webpagina voor culturele actoren die hun ook toelaat evenementen in te brengen en te beheren. De vragenlijst 'Mijn plaatsen' is als eerste stap gericht op: contactinformatie, een vrije omschrijving van de infrastructuur, de lokalisatie uiteraard en de vraag of de infrastructuur kan worden gehuurd en of ze toegankelijk is voor personen met een beperkte mobiliteit. Men kan foto's, openingsuren en prijscategorie toevoegen. Alleen deze data al zullen een schat aan informatie opleveren.

Ik beantwoord nu uw concrete vragen.

Op welke manier kan ik de Vlaamse organisaties aanzetten om de vragenlijst in te vullen? Wat betreft de monitoring van de culturele infrastructuur, wil ik graag met visit.brussel en perspective.brussels bekijken hoe de oefening loopt. Mocht de respons haperen, dan wil ik van mijn kant zeer zeker bekijken hoe we onze organisaties verder kunnen aanzetten om de vragenlijst aan te vullen. Maar naar ik op dit ogenblik weet en verneem, loopt alles goed tot zeer goed en is de respons naar verwachting. Dat is dus een positieve zaak.

U vraagt dan naar structurele samenwerking, beleid en dergelijke meer. Zoals aangegeven zijn er goede gesprekken tussen politieke overheden en is er overleg tussen administratieve overheden. De kwantitatieve en kwalitatieve data die de monitoring kan aanbrengen zal het beleid, ook ongetwijfeld het Vlaamse cultuurbeleid in Brussel, nog beter kunnen onderbouwen en versterken. Het ontbreekt, zoals u weet, tot vandaag aan overzichtelijke data en kennis over het gehele culturele en sociaal-culturele aanbod, zelfs al hebben we daar de voorbije jaren al belangrijke stappen in kunnen zetten.

Hoeveel actoren zijn er, hoeveel gebruikers en bezoekers, wat zijn de activiteiten, wat is de participatiegraad? Daar zullen we de komende maanden meer over te weten komen.

Dan zijn er nog concrete vragen. Wat is het precieze aanbod aan culturele infrastructuur en specifieke ruimtes? Waar zitten de lacunes, bijvoorbeeld voor wat betreft concertzalen – zie inderdaad ons vorige debat –, presentatiemogelijkheden, ateliers? Waar is er te veel aan en waar is te weinig mogelijk? Al die kennis en inzichten zijn vaak te gefragmenteerd per sector of per overheid. Dus in die zin zijn alle statistische studies en monitoringtools op globaal niveau ook voor het Vlaamse beleid nuttig en nodig.

Wat is nu de moraal van het verhaal? Het is een goed initiatief. Het verwerken van de gegevens loopt vrij goed. Ik stel voor dat we nu even wachten om te zien hoe die kwantitatieve en kwalitatieve analyse in het voorjaar verder vorm kan krijgen en hoe de zoekmotor online komt in de zomer. Dan zullen we zeker tot verdere inzichten en stappen kunnen komen. Op dit ogenblik loopt alles zoals men mag verwachten.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, dank u wel voor uw omstandige antwoord. Het is een positief project omdat het niet eenvoudig is om in onze stad te weten waar welke culturele infrastructuur aanwezig is. Dat is goed voor culturele spelers, maar ook voor sociaal-culturele verenigingen. Ik denk dat zowel u als ikzelf ook wel eens iets organiseert. Dan is het wel welgekomen om met een paar muisklikken te weten waar wat ligt. Dat is dus zeker een positief punt.

Ik maak nog een bedenking. Het gewest mag dat doen. Het is zelfs positief als het als verbindingsfactor kan optreden, zolang dit zich natuurlijk beperkt tot het infrastructuurdeel van de culturele wereld. Ik denk niet dat het de bedoeling is dat u uit de driver's seat wordt gekatapulteerd. Ik denk ook niet dat dat het opzet is van het project.

Is er op dit moment sprake van een link die zou kunnen worden gelegd naar de eengemaakte culturele communicatie, die meertalige agenda of de opvolger van de agenda? Daar zijn ook bewegingen rond. Kunt u daar iets meer over zeggen?

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, dank u voor uw antwoord. In de beleidsbrief 2015-2016 hebt u al te kennen gegeven dat u ook wilt inzetten op een

geïntegreerd infrastructuurbeleid. U wilt tegen eind 2016 de culturele infrastructuur kennen en dus ook de noden ervan in kaart brengen. Ik heb dat ook eens opgezocht in de beleidsbrief 2016-2017. Daarin wordt gesproken over een bepaald behoeftenplan. Mevrouw Van Werde heeft hierover enkele maanden geleden een vraag gesteld in de commissie Cultuur. Toen zei u dat u een beleid wilde starten met betrekking tot die infrastructuur in Brussel. Op dat ogenblik – en ik spreek hier over september-oktober – werd er vooral ingezet op het verzamelen van gegevens. We kennen de bevoegdheid van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest sinds de zesde staatshervorming. Dat is een bevoegdheid op het vlak van biculturele aangelegenheden van gewestelijk belang. Ik keek naar uw beleidsbrief en naar uw antwoord op een eerdere vraag. Daaruit kan ik afleiden dat er bepaalde werken door uw administratie zijn uitgevoerd. Maar is er geen overlappend werk? U zegt dat er een samenwerking is, maar ik vraag mij af of er geen overlapping is.

Tegelijkertijd heb ik de indruk dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest de bevoegdheid die het gekregen heeft toch wel bijzonder ruim aan het invullen is. We mogen de bevoegdheid die we hebben op het vlak van Cultuur natuurlijk niet zomaar afstaan. Hoe bent u betrokken bij die initiatieven? U hebt al gezegd dat er een goede samenwerking is. Hebt u niet de indruk dat de gewestelijke instanties en instellingen hier eventueel een bevoegdheid aan het overschrijden zijn? Wordt er ook geen dubbel werk verricht, rekening houdend met wat u hebt aangekondigd in uw beleidsbrief en in een eerder antwoord? Gaat u ook in de rest van Vlaanderen werk maken van een gecoördineerd sociaal-cultureel infrastructuurbeleid?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Poschet, op een gegeven ogenblik zullen de gegevens uit de gemeenschappelijke cultuurcommunicatie en de oefening van perspective.brussels en het ADT-ATO worden samengevoegd. Concreet werken we verder aan het pad van de gemeenschappelijke cultuurcommunicatie. Dat is een zaak die verder zijn beloop moet krijgen.

Ik kan me inbeelden dat we, nu we de culturele infrastructuur in Brussel in kaart brengen, nog op een aantal nieuwe zaken zullen stuiten. Ik bedoel dat niet in problematische zin, maar als extra's. Ik wil concreet verwijzen naar wat op het vlak van de infrastructuur zal voortkomen uit de oefening om het hele culturele werkveld in kaart te brengen. In de loop van de zomer zal dit ons bijkomende inzichten verschaffen.

Momenteel lopen de zaken parallel. De cultuurcommunicatie wordt door de bevoegde overheden verzorgd. Het gaat dan om de gemeenschapsoverheden. Ze werken hiervoor samen met het toeristische beleid van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. Zoals ik in mijn antwoord heb vermeld, brengt de gewestelijke overheid alles in kaart op basis van de eigen statistische bevoegdheid. Bepaalde zaken zullen samenlopen, maar dat dan veeleer in de goede en niet in de problematische zin. We moeten dat even verder op zijn beloop laten. Ik ben niet van oordeel dat de bevoegdheden van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest op dit ogenblik worden overschreden door alles in kaart te brengen wat op het grondgebied aanwezig is. Daar is in elk geval geen indicatie voor.

Het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest ligt soms onterecht, maar vaak terecht onder vuur met betrekking tot de coördinatiebevoegdheid en de vraag of de gewestelijke overheid zicht heeft op wat er allemaal op haar eigen grondgebied gebeurt. Het lijkt me dan ook een goede zaak dat we minstens proberen te weten wat op het grondgebied is gelegen. Meten is weten.

Mijnheer Vanlouwe, u hebt naar de studie naar de culturele infrastructuur verwezen. Dit is een algemene studie voor heel Vlaanderen, met inbegrip van Brussel. Er is, met andere woorden, geen overlapping. Het Brusselse Hoofdstedelijke

Gewest brengt nu in kaart wat waar is gelegen en wat voorhanden is. Onze studie kent helaas een hogere moeilijkheidsgraad. Wij trachten de bouwfysische toestand van alle infrastructuur in kaart te brengen. Op die manier trachten we in de diepte van het ravijn te staren en te achterhalen welke investeringskosten de komende jaren nog op ons zullen afkomen. Dat is een andere invalshoek. Uiteraard zullen bepaalde punten elkaar op een bepaald ogenblik raken.

Ik zou u misschien schriftelijk een stand van zaken kunnen bezorgen van de studie naar de culturele infrastructuur. Eind 2016 is een eerste stand van zaken opgesteld. Dit document was echter niet voldoende diepgaand om er beleidsmatig mee aan de slag te kunnen gaan. Ik zal u een nieuwe stand van zaken bezorgen. De invalshoeken zijn evenwel echt verschillend. Daar gaat het over.

We weten dat we in Vlaanderen en in Brussel veel culturele infrastructuur hebben. Aangezien die infrastructuur grotendeels in de loop van de voorbije veertig jaar is gebouwd, weten we dat er met betrekking tot vernieuwingen en renovaties nieuwe uitdagingen zitten aan te komen. Dat is het doel van deze studie.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, wanneer het volop lente is, zullen we meer duidelijkheid krijgen over de zoekmotor en over de interactieve kaart. Zoals u hebt verklaard, kan de monitoring met betrekking tot de gemeenschappelijke cultuurcommunicatie als een katalysator werken. Ik hoop dat dit niet tot vertragingen leidt.

Wat u over de bevoegdheden hebt verklaard, klopt natuurlijk. Er is een dunne lijn tussen de actieve coördinerende rol van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de overschrijding van de bevoegdheidsgrenzen. Volgens mij moeten we met betrekking tot dit punt met een positieve bril naar deze initiatieven kijken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over een tweede burgerkabinet voor Brussel

– 1041 (2016-2017)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, ik heb u reeds eerder vragen gesteld over uw voornemen om, in samenwerking met Brussels minister Madrane, een burgerkabinet voor Brussel te lanceren. Het zou in de eerste plaats gaan om een online bevraging van 1000 mensen. Hun zou worden gevraagd waarom ze graag naar Brussel komen, waarom ze een hekel aan onze hoofdstad hebben en waar ze bang voor zijn. Daarna zouden twee groepen van 150 mensen worden geselecteerd voor een alternatief Brussels burgerparlement. Daar zal het dan gaan over die zaken die moeten gebeuren om van Brussel een betere stad te maken.

Vorige maand hebben we vernomen dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, in samenwerking met de Koning Boudewijnstichting, onder de naam Bruvoices ook een burgerkabinet of participatief project wil opzetten. Het is de bedoeling om "beter te begrijpen hoe de Brusselaars het samenleven in de hoofdstad ervaren". Er zou worden gewerkt met focusgroepen en een opinieonderzoek.

Minister, het is duidelijk dat beide initiatieven een gelijkaardige doelstelling, opzet en methode kennen. Bovendien lopen ze in dezelfde periode. Ik zou u hierover dan ook enkele vragen willen stellen.

Was u op de hoogte en bent u betrokken bij het initiatief Bruvoices? Dit is des te meer een vraag omdat de doelstelling van Bruvoices, namelijk de samenlevingsproblematiek, ook betrekking heeft op heel wat gemeenschapsbevoegdheden waarvoor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest niet bevoegd is. Zult u, uiteraard met respect voor eenieders bevoegdheden, streven naar samenwerking en naar afspraken? Is de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) bij deze projecten betrokken?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voorzitter, ik ben bij het initiatief Bruvoices betrokken. De Brusselse Hoofdstedelijke Regering en de Koning Boudewijnstichting waren op de hoogte van het initiatief dat ik samen met minister Madrane heb genomen en waarvoor komende vrijdag het officiële startschot wordt gegeven. Mijn kabinet was op de hoogte van de plannen van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering om in samenwerking met de Koning Boudewijnstichting een participatief project te organiseren.

Daarnaast had ik ook overleg met Brussels minister Vanhengel in de aanloop van de lancering van BruVoices.

Er zal zeker een bepaalde vorm van overlapping zijn, maar er is ook een duidelijk onderscheid tussen BruVoices en de twee burgerkabinetten van collega Madrane en mezelf.

In het burgerkabinet gaan we op zoek naar hoe mensen Brussel beleven, of ze hier nu wonen of niet. We zullen uitgaan van de verschillende functies die Brussel als stad vervult: woonstad, leefstad, studentenstad, cultuurstad enzovoort.

Daarnaast willen we dieper ingaan op hoe we de relatie tussen Wallonië en Brussel en Vlaanderen en Brussel kunnen versterken. We zullen deelnemers vragen hoe ze de verschillende aspecten van de stad beleven. Ik denk daarbij aan Brussel als winkelstad, cultuurstad, woonstad enzovoort. Wat verwachten ze van Brussel? Wat trekt hen aan in Brussel of wat stoot hen af? Hoe informeren ze zich over Brussel? Wat is goed? Wat kan beter? Wat zijn de ervaringen van mensen?

Bij BruVoices heeft de Brusselse Regering de Koning Boudewijnstichting gecontacteerd met de vraag om een participatief traject uit te werken over wat het betekent om Brusselaar te zijn na 22 maart en hoe Brusselaars het samenleven in de hoofdstad ervaren. De focus ligt hier dus meer op de Brusselaars zelf en is iets meer naar binnen gericht, als ik dat zo oneerbiedig mag uitdrukken.

Het is dus duidelijk dat de klemtoon van de twee projecten uiteen ligt. Ook de manier van werken en de timing van de twee projecten zijn zeer verschillend. Bij BruVoices gaat het over een traject van meer dan 1 jaar met 50 focusgroepen, een opinieonderzoek en een workshop met experts. Bij de twee burgerkabinetten willen we vanaf midden februari de burger horen in twee fases: een online fase die open staat voor ieder die mee wil doen, aangevuld met mini-burgerkabinetten voor moeilijk bereikbare doelgroepen, en een fysieke bijeenkomst op 6 mei waar 150 burgers die geselecteerd worden uit het online forum in het Vlaams Parlement zullen samenkomen. Met andere woorden, de resultaten van het burgerkabinet zullen al beschikbaar zijn voor het opinieonderzoek dat BruVoices zal organiseren in september.

De resultaten van het burgerkabinet kunnen volgens mij inspirerend werken voor het project BruVoices, ze liggen immers in elkaars verlengde. De bredere invalshoek van het Vlaams en Waals burgerkabinet zal een alternatief licht laten schijnen op de informatie die verzameld wordt door BruVoices, en dus het project versterken. Daarnaast is het ook voor mij en mijn collega van de Franse

Gemeenschap interessant om de resultaten van BruVoices te kennen en er eventueel mee aan slag te gaan binnen onze bevoegdheden.

Ik ben blij dat ook de Brusselse Regering zich positief opstelt ten aanzien van participatieve democratie. Participatieve democratie kan een van de lichtpunten zijn in de moeilijke momenten waar de democratie en de politieke klasse momenteel doorheen gaan. Het zal niet alles oplossen, maar het kan wel een ander licht op de politiek werpen. Het spreekt dan ook voor zich dat ik zal streven naar een goede samenwerking tussen de burgerkabinetten en BruVoices.

Op de voorstelling van BruVoices was er alvast een vertegenwoordiger van mijn kabinet aanwezig. Daarnaast zal een van mijn medewerkers met de Koning Boudewijnstichting bekijken wat we van elkaar kunnen leren en hoe we complementair kunnen werken. We werken ook actief aan de scharnierfuncties, het gaat dus niet alleen om overleg per mail.

Wat het burgerkabinet betreft, is de VGC in deze planningsfase nog niet actief betrokken bij het proces. In de toekomst zullen we uiteraard de VGC op de hoogte houden van de verschillende stappen in het proces. Daarnaast acht ik een terugkoppelingsmoment over de resultaten zeker waardevol. Ik zei in het verleden al eens dat ik het proces niet te sterk wil institutionaliseren, tijdens het proces staat voor mij de burger centraal.

Tot slot heb ik begrepen dat de VGC tot nog toe niet betrokken was bij BruVoices.

Concreet, de timing verschilt. De burgerkabinetten zullen zijn afgerond wanneer BruVoices goed en wel op stoom komt. Wij zullen het met de burgerkabinetten hebben over Brussel intern als leef- en woonstad, maar ook extern in de relatie met Vlaanderen en Wallonië, terwijl BruVoices zich duidelijk op Brussel zelf positioneert. Daarnaast blijven de vragen die u me enkele maanden terecht hebt gesteld. Wat daarna? Hoe lijsten we de aanbevelingen op van wat er uit die burgerparticipatie komt en wat gebeurt daar dan mee? Wie doet wat? We zullen dan moeten zien wat eerder door het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest moet gebeuren, door de Vlaamse Gemeenschap of door de Gemeenschapscommissies. We moeten daar nu nog niet op vooruitlopen. Ik beseft dat die fase nog veel tijd en energie in beslag zal nemen, maar we zullen eerst afwachten wat er uit de burgerparticipatie zelf komt.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, u kaart terecht het gevaar aan voor het scheppen van te hoge verwachtingen die nadien dan niet kunnen worden ingelost. Vanaf het begin zijn beide projecten inspraakprojecten waaraan mensen meedoen vanuit de idee dat ze eindelijk hun mening kunnen zeggen en Brussel op die manier een stukje beter kunnen maken. Zo blijven ze op het einde niet met een nog grotere frustratie achter. U verwijst daarbij naar de bevoegdheden. Ik kan me perfect inbeelden dat in het burgerkabinet van de gemeenschappen mensen, op de vraag waarvoor ze bang zijn of waarom ze een hekel hebben aan onze hoofdstad, antwoorden dat ze de straten niet net vinden en het openbaar vervoer onveilig vinden. Dat zijn pure gewestelijke bevoegdheden, zelfs gemeentelijke bevoegdheden waar u als minister van de Vlaamse Gemeenschap en uw collega van de Franse Gemeenschap niets aan kunnen doen. Omgekeerd zou het bij BruVoices perfect kunnen dat een Brusselaar vindt dat er een eengemaakt onderwijsnet moet komen waar het Brusselse Gewest dan weer niets aan kan doen. Het is immers niet hun bevoegdheid. Dat is de reden waarom wij een beetje sceptisch staan tegenover die formule, maar dus absoluut niet tegenover inspraak en participatie.

U hebt gezegd dat u overleg hebt gehad met minister Vanhengel. Minister, welke conclusies zijn er uit dat overleg getrokken? Zijn er focus-bijsturingen geweest binnen BruVoices of binnen het burgerkabinet?

Yamila Idrissi (sp·a): Minister, ik had ook een vraag om uitleg ingediend over exact hetzelfde onderwerp, maar die werd afgewezen. Ik zal daar tijdens de regeling der werkzaamheden op terugkomen.

Minister, u vindt in mij altijd een trouwe bondgenoot als het over het burgerkabinet gaat. Dat heb ik altijd verdedigd. Hoe meer de burger wordt betrokken bij de politiek, hoe beter dat is. Ik ben ook voor de participatieve democratie. Daarin zijn we ook bondgenoten. Dat hebt u ook al gemerkt telkens als dit thema naar voren wordt geschoven.

We moeten wel heel goed oppassen dat de burger in deze zaak niet nog meer het noorden kwijtgeraakt. Mijnheer Poschet, ik deel uw bezorgdheden, inhoudelijk dan, als u zegt dat het resultaat van wat daaruit gaat komen, heel beperkt is. Ik denk echter wel dat de Brusselse burger of de Brusselaar – mijn term –, of je het nu focusgroepen noemt of miniburgerkabinetten of inspraak van de burger, op een gegeven moment zal worden gecontacteerd. En die heeft geen boodschap aan: 'Hallo, u spreekt met het burgerkabinet van Sven Gatz of met BruVoices.' Je riskeert een versnippering of een kakofonie waar de Brusselaar eigenlijk niet bij gebaat is. Dat is een grote bezorgdheid van mij. Ik hoop dat daar op de een of andere manier duidelijkheid zal over ontstaan.

Minister, u kunt wel zeggen dat u overleg hebt gehad met uw collega in de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, maar de burger weet dat niet. Die weet alleen dat hij op verschillende manieren wordt geïnterpelleerd. De vraag is wat je daar uiteindelijk mee gaat doen. Je riskeert dat burgerkabinet en participatieve democratie een soort buzzwoorden worden die verwachtingen creëren, waarbij we meer aandacht schenken aan de marketingstrategie met een pop-upcafé in het Centraal Station dat leuk en fijn is, maar waarbij de inhoudelijke bezorgdheden van de Brusselaar een beetje worden ondergesneeuwd.

Minister, het is dan ook bijzonder jammer dat u zegt dat u het gesprek aangaat met de VGC, nadat u de resultaten hebt gekregen en er dingen uitkomen die voor de VGC zijn. Het is best dat u een draagvlak creëert van in het begin en dat de VGC van in het begin mee moet zijn. Hoe gaat u proberen om de VGC alsnog mee te nemen in dit traject?

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, in oktober hebben we in deze commissie uw burgerkabinet al eens besproken. U deelde onder andere mee dat het burgerkabinet van start zou gaan in februari 2017. Daarbij haalde u aan dat uw burgerkabinet samen met minister Madrane van de Franse Gemeenschap een dubbele doelstelling had: legitimiteit van de democratie vergroten, en aanbrengen van nieuwe inhoudelijke elementen voor een beter beleid in onze stad. Tegelijk wilde u nagaan hoe Vlamingen en Brusselaars naar hun hoofdstad kijken en – uiteraard een opdracht voor uw collega Madrane – hoe men in Wallonië kijkt naar de hoofdstad.

Ik heb u toen meegedeeld dat politici verkozen zijn om te besturen. We krijgen een mandaat van de kiezers en dat moeten we uitvoeren, of toch enorm ons best om wat we hebben beloofd, om te zetten in beleid, uiteraard in het belang van de Brusselaars, onze kiezers. Het is ook de taak van politici om te weten wat er effectief bij de mensen leeft. Ik denk dat ik kan verwoorden wat er bij mijn kiezers leeft. Mijnheer Poschet en mevrouw Idrissi, ik neem aan dat u ook kunt

verwoorden wat er bij uw kiezers leeft, en dat u dat ook doet. Daarvoor hebben we heel uitdrukkelijk een mandaat gekregen van de kiezer.

In Brussel weten we dat er een veelheid is van structuren op alle niveaus van gemeenten – de negentien gemeenten die nog altijd bestaan –, het gewest, twee gemeenschappen, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) en dergelijke. Ik sta nog altijd wat sceptisch tegenover een burgerkabinet wanneer ik verneem dat de 150 betrokkenen worden geselecteerd door een onderzoeksbureau en welke methodologie hiervoor wordt gebruikt, terwijl we als politici een uitdrukkelijk mandaat hebben dat we dan ook op een goede manier moeten vervullen.

Tegelijk sta ik wat sceptisch doordat we een paar jaar geleden onze taskforce hadden. Ik heb het document, het rapport uit 2012, vandaag nog vastgehad. Ondertussen is er een nieuwe gemengde ambtelijke werkgroep voor Brussel opgestart, die samen met de administratie van de Vlaamse Gemeenschap en de administratie van de GGC een bepaalde taak heeft, heel uitdrukkelijk in opdracht van twee politieke overheden.

Mijn vraag is dan ook: wat is de methodologie die gebruikt wordt om die 150 burgers, die participanten te selecteren? Is dat effectief een representatief beeld van wat er leeft in Vlaanderen en in Wallonië ten aanzien van Brussel? Ik ben ook wel wat sceptisch ten aanzien van vroegere burgerkabinetten. In tegenstelling tot collega Idrissi, ben ik niet zo'n voorstander van burgerkabinetten. Ik ben er uiteraard een voorstander van dat wij als politici onze verantwoordelijkheid ten volle opnemen. Ik denk dat wij dat ook ter harte nemen hier in deze commissie. Ik stel me dan toch wel de vraag of het niet meer 'windowdressing' is dan effectief inspelen op duurzaam beleid. Ik heb alle vertrouwen in de taskforce die is opgestart. Ik vraag mij ook af of dit enige meerwaarde kan creëren in het beleid dat wij in onze stad moeten voeren.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord

Minister Sven Gatz: Uiteraard heeft iedereen in deze commissie recht op zijn of haar scepticisme. Ik zal de laatste zijn om u dat te ontnemen. Ik ben enkel van plan, als ik iets toe, in dit geval een burgerkabinet organiseren, om daar voluit voor te gaan. Een burgerkabinet met de handrem op, lijkt me geen goede zaak. Dit bij wijze van principieel uitgangspunt.

Ik ga op enkele elementen antwoorden die nog aan bod gekomen zijn en die niet allemaal hetzelfde gewicht hebben. Sommige dingen zijn heel concreet en praktisch, andere dingen zijn meer algemeen. Ik zal proberen daar een lijn in te vinden.

Wanneer collega Madrane en ik vrijdagochtend aan de rotonde voor het Centraal Station met een pop-upcafé zullen starten, waar u trouwens allemaal op uitgenodigd bent – u krijgt allemaal een kopje koffie –, dan is dat natuurlijk om enige ruchtbaarheid te geven aan het feit dat het initiatief bestaat. Er is niets zo dodelijk als onder de waterlijn iets bekendmaken met alleen maar digitale communicatiekanalen en dan vaststellen dat het altijd dezelfde mensen zijn die daarop intekenen. Dat is een van de grote valkuilen waarin ik niet wil trappen. En ja, het heet nu een pop-upcafé. Ik heb twee jaar geleden voor het burgerkabinet cultuur iets soortgelijks gedaan aan het Centraal Station. Toen heb ik het dure woord pop-up niet gebruikt. Maar 'what's in a name', daar gaat het eigenlijk minder over. Ik denk dat het een goede plek is om het daar te doen omdat we vooral ook die pendelaars willen bereiken en willen vermijden dat een burgerkabinet over Brussel enkel de Brusselaars zou aanbelangen. We willen het wat opentrekken. Dat maakt gewoon deel uit van de bekendmakingsstrategie, niet meer, niet minder.

Ik denk trouwens dat we al een serieuze vooruitgang aan het maken zijn in de hele organisatie van die burgerparticipatie omdat het tot nu toe inderdaad eerder ging over individuele initiatieven, in casu mezelf. Maar er zijn ook andere ministers die daar op een of andere manier al mee begonnen waren. Federaal minister De Block heeft dat gedaan in het kader van de gezondheidszorg. Minister Crevits heeft het ook gedaan in een beperkter gremium met een aantal ouders in het kader van de Koning Boudewijnstichting. Hier zien we voor de eerste keer dat BruVoices een collegiaal gegeven is binnen de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, dus over verschillende ministers heen, waar met een ander petje weliswaar, puur vanuit de persoonsgebonden bevoegdheid, de collega's van de VGC wel bij betrokken zijn. Het feit dat ik dit nu samen met collega Madrane doe, verhoogt de geloofwaardigheid om niet alleen vanuit Vlaams oogpunt het burgerkabinet over Brussel te doen. Ik denk dat daar goede vooruitgang geboekt wordt.

In die zin is mijn overleg met collega Vanhengel er wel op gericht geweest om principiële zaken zo goed mogelijk op elkaar te laten aansluiten en zijn de contacten van mijn kabinet, mijn administratie en ook de mensen van het Brussels Informatie-, Documentatie- en Onderzoekscentrum (BRIO) met de Koning Boudewijnstichting er nu op gericht om het ook in de praktijk zoveel mogelijk op elkaar te laten aansluiten.

Ik zal u de resultaten van het burgerkabinet cultuur bezorgen omdat het nu volledig is afgerond. U kunt dat ook vinden op burgerkabinet.be. Waarom niet alleen de zeventien aanbevelingen, maar ook de resultaten en wat we er uiteindelijk mee gedaan hebben? Uiteraard is er altijd een moeilijk spanningsveld om het verwachtingspatroon van mensen ten aanzien van Burgerparticipatie niet te hoog, maar liefst ook niet te laag in te schalen. U zult daaruit kunnen afleiden hoe we de methodiek gevolgd hebben binnen het lopende burgerkabinet tot aan de plenaire vergadering, als ik dat zo mag noemen, en daarna in de zesmaandelijke terugkoppeling van mijn kabinet ten aanzien van de deelnemers aan het burgerkabinet, over in welke mate we welke aanbevelingen hebben opgevolgd. Dat is dus online raadpleegbaar voor wie dat wil. Ook dat gaan we nu zo doen in de toekomst. Het is dus niet eens bijeenkomen, en 'ze dronken een glas, ze deden een plas en alles bleef zoals het was'. Wij koppelen wel degelijk terug naar de mensen over wat we hebben gedaan, wat er echt concreet gerealiseerd is, wat er half gerealiseerd is en wat er misschien niet gerealiseerd is. Over het algemeen viel de balans nogal mee. Op die manier kunnen we ervoor zorgen dat er wel degelijk een gevolg aan wordt gegeven en conclusies kunnen worden getrokken.

Wat we wel doen, is dat na anderhalf jaar afsluiten. Uiteraard gaat het beleid altijd verder, maar een burgerkabinet is een momentopname, daarna kan er weer een burgerkabinet of een burgerparticipatie zijn rond een ander thema. Het kent niet de legislatuurfase van bijvoorbeeld een parlement, van verkiezing tot verkiezing. Het heeft wel een levensduur, maar geen onbeperkte.

Wat betreft de methode van de selectie van de 150 mensen, zal ik u de informatie bezorgen over hoe we dat gedaan hebben, of beter hoe het bureau waarmee we samenwerken dat gedaan heeft. Ik probeer me daar zoveel mogelijk van weg te houden. Uiteraard weten we – dat denken en hopen we toch – wat er bij onze eigen kiezers leeft. Het is de kunst om mensen bijeen te brengen die niet onze eigen kiezers zijn, maar die iedereen vertegenwoordigen en om dan de oefening te doen om van enkele honderden mensen online te komen tot 150 mensen fysiek. Ik zal u de methode meegeven.

Men zegt mij dat het statistisch heel moeilijk is om op een schaal van 150 mensen volledig representatief te zijn. De schaal van 150 is ook gekozen om het beheersbaar te houden, want als je naar 500 gaat, wordt het heel veel volk en wordt het direct ook veel duurder, en daar moeten we ook rekening mee houden.

Het moet ook wat betaalbaar en financieel verantwoordbaar blijven. Met die 150 mensen kun je wel een heel divers burgerkabinet samenstellen, waarbij we er ook voor zorgen dat er voldoende kleur in zit, voldoende diversiteit qua sociale lagen van de bevolking en dergelijke meer. Ik zal u aangeven hoe we daar proberen om niet in de val te trappen van altijd maar dezelfde middenklassestelsel, die zeker gehoord mag worden en die belangrijk is, maar dat we breder gaan.

Ik zal u zeker op de hoogte houden van het vervolg en van wat we doen wanneer de aanbevelingen van het burgerkabinet of de burgerkabinetten gekend zijn, en hoe we daar dan samen met andere overheden gevolg aan kunnen of willen geven, want ik kan mij inbeelden dat dat niet altijd het geval zal zijn. Soms is het misschien niet mogelijk, soms zullen andere overheden minder enthousiast zijn over iets waarover ik misschien wel enthousiast ben en vice versa. Dat we daar wel degelijk een methodiek voor hebben om dat te kanaliseren en op te volgen en in die zin ook tegemoet te komen aan dat verwachtingspatroon, daarover wil ik u in elk geval proberen gerust te stellen. Nogmaals: scepticisme mag zeker, is in bepaalde gevallen zelfs gerechtvaardigd, maar mag natuurlijk geen alibi zijn om niets te doen.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Ons discepticisme is misschien een nieuwe term.

Die methodiek die u toegepast hebt op het burgerkabinet Cultuur en zult toepassen op Jeugd, is wel belangrijk. Ik hoop dat BruVoices op een gelijkaardige manier aan beleidsopvolging zal doen en openbaar zal rapporteren. Misschien is het ook wel nuttig om die initiatieven online aan elkaar te koppelen. Anders krijg je echt wel twee zaken. Het zou zelfs kunnen, wie weet, dat er twee tegenovergestelde conclusies komen uit de verschillende participatieve trajecten. Dat weet je nooit. Daarvoor moet het staal waarmee je werkt, natuurlijk statistisch waterdicht zijn.

Wat wel positief is, is dat als er over Brussel nagedacht wordt, de Franstaligen ook betrokken worden. In die zin is het goed dat er een samenwerking is bij de Franse Gemeenschap. Ik zal met plezier een koffie komen drinken overmorgen. Hoe laat was dat? Want het is het eerste dat we daarvan horen. *(Opmerkingen)*

Om 7.30 uur? Komt uw chauffeur ons dan ophalen of moeten we daar zelf naartoe gaan? *(Gelach. Opmerkingen)*

Ik zal er proberen te zijn.

Yamila Idrissi (sp.a): Minister, ik heb nog geen antwoord gekregen op mijn concrete vraag over het draagvlak bij de VGC. Gaat u proberen om de VGC nu al mee te krijgen, in plaats van te wachten tot de resultaten bekend zijn en het dan met hen te bespreken?

Minister Sven Gatz: Bij BruVoices is de VGC betrokken. Ik zie dus niet direct het probleem. En nogmaals: ik ben zeker een van de politici die het meest met andere instellingen en organen overlegt. Maar ik wil er ook geen pre-institutioneel debat van maken, met een grote conferentie waar we dan misschien een heel jaar lang over debatteren alvorens er iets gebeurt. Ik houd ook wel van een beetje actie. Ik ga ervan uit – met de ervaringen die ik nu heb vanuit Cultuur en Jeugd, want we leren met elk burgerkabinet iets bij – dat we goed zullen kunnen zeggen, in bepaalde gevallen, wat er uit dat burgerkabinet komt en wat we zelf moeten doen en wat we met de VGC moeten doen. In sommige gevallen zal dat apart zijn. Dat zal zeker mogelijk zijn. Maar, net zoals ik in algemene zin geen middelen heb om de VGC tot bepaalde dingen te verplichten – dat is ook niet de manier waarop ik werk –, zal ik dat hier in bepaalde gevallen misschien ook niet

hebben. Maar in bepaalde gevallen – zonder vooruit te lopen op wat er uit het burgerkabinet komt, want dat weten we niet – kan ik mij inbeelden dat er enthousiasme zou kunnen zijn bij de twee. En dan zullen we wel zien hoe en wat we daarmee doen.

Er zullen inderdaad een aantal open deuren ingetrapt worden in zo'n burgerkabinet. Dat is zo. Heel de problematiek van de institutionele versnippering zal waarschijnlijk een debat an sich zijn in het burgerkabinet. Wat doen we dan? Maar laat dat maar komen, dat is ook geen enkel probleem. Een aantal dingen zullen ons misschien wel verrassen en daar zullen we net wel iets mee kunnen doen.

Als dat niet volledig genoeg geeft, dan is het maar zo. In elk geval besef ik heel goed dat als ik een burgerkabinet, individueel, en nu samen met collega Madrane, op gang kan brengen, ik daarna absoluut zowel met het gewest, waar collega's Poschet en Vanlouwe naar verwezen, als met de VGC, waar mevrouw Idrissi naar verwijst, samen zal moeten zitten om te zien in hoeverre zij bepaalde dingen daarvan willen uitvoeren. Maar aangezien de overlap en het in elkaars verlengde liggen van de burgerkabinetten en BruVoices volgens mij voldoende sterk zullen zijn, zal dat in de praktijk niet tot veel problemen leiden, denk ik. Maar goed, dat is speculatie, dat geef ik toe. Zoals u weet, ben ik daarin nog altijd nogal positief en hoopvoller gestemd.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt gezegd dat u bereid bent om die hele methodiek schriftelijk over te maken. Dat lijkt mij een goede zaak. Ik ben vooral benieuwd hoe u de opdracht gegeven hebt aan het studiebureau of selectiebureau, om die 150 mensen uit te kiezen die, zoals u het zegt, 'iedereen' vertegenwoordigen. Ik vertegenwoordig mijn kiezers, dat is zeker niet iedereen in Brussel. Maar ik ben echt wel benieuwd naar hoe die opdracht precies omschreven is, en naar de hele methodiek, het uitkiezen, de vraagstelling en dergelijke meer.

We hebben ons rapport van de taskforce 2012 en we hebben de bijkomende, nieuwe opdracht voor de gemengde ambtelijke werkgroep – laten we zeggen: taskforce 2. Hoe is die verhouding van dat burgerkabinet daartegenover?

Joris Poschet (CD&V): Ik wil u vragen, minister, om ons voldoende op de hoogte te houden. Ik lees hier op de website burgerkabinet.be een tweet van Open Vld Oudergem: "Burgerkabinet voor Brussel binnenkort van start." Dat is eergisteren getweet. Dat is zeer fijn, maar het zou ook fijn zijn, mochten wij als parlementsleden genoeg op voorhand weten wat er precies aan de gang is.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Peter Persyn aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de overkoepelende ondersteuningsorganisatie voor welzijn en gezondheid in Brussel – 1098 (2016-2017)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Persyn heeft het woord.

Peter Persyn (N-VA): Minister, ik heb een opvolgingsvraag in verband met de welzijnssector in Brussel. We weten dat het Nederlandstalige welzijns- en gezondheidslandschap in Brussel behoorlijk versnipperd is. Er is een plejade aan kleine en middelgrote organisaties, die historisch gegroeid zijn, maar die elkaar qua werking soms overlappen. In het bestuursakkoord van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), en ook in uw beleidsnota Brussel, was er een rationalisering van die structuren aangekondigd, om die versnippering een halt toe te

roepen. Afgelopen jaar, in 2016, werd er al een nieuwe koepelorganisatie opgericht, waarin de werkingen van het Kenniscentrum Woonzorg, de Brusselse Welzijnsraad en Het Punt werden geïntegreerd.

Daarnaast konden we in uw beleidsnota en beleidsbrief ook lezen dat u zou onderzoeken of het haalbaar is om naar één overkoepelende organisatie voor alle welzijns- en gezondheidsinstellingen te streven, een soort huis voor welzijn en gezondheid. Met betrekking tot die fusieplannen en het idee van één grote overkoepelende organisatie heb ik een aantal opvolgingsvragen.

Kunt u ons de stand van zaken geven in verband met de reeds gerealiseerde fusie van het Kenniscentrum Woonzorg, de Brusselse Welzijnsraad en Het Punt? Wat zijn de hindernissen om niet tot één grote overkoepelende welzijns- en gezondheidsorganisatie te komen? Hoe staat de VGC tegenover één grote overkoepelende ondersteuningsorganisatie? Ik had uit het bestuursakkoord begrepen dat de ambitie van de VGC niet zo ver reikte. Wordt er eventueel gedacht of gewerkt aan een driepartijovereenkomst? Wanneer volgt er een definitieve stellingname en beslissing over een dergelijk overkoepelend orgaan? Hebt u concrete stappen ondernomen? Welke stappen zult u eventueel nog ondernemen?

Wat zijn de verwachte efficiëntiewinsten door de oprichting van zo'n overkoepelend orgaan? Werd er in verband met de al gerealiseerde fusie van 2016 een eenjarige of een meerjarige beheersovereenkomst afgesloten met betrekking tot die nieuwe, reeds gerealiseerde organisatie? Wat zijn de eventuele verplichtingen die hierin zijn opgelegd?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik geef eerst een algemene stand van zaken. De Brusselse Welzijns- en gezondheidsRaad vzw (BWR) en Het Punt vzw werden op 1 januari 2017 ingekanteld in het Kenniscentrum Woonzorg Brussel vzw. Daartoe werd, onder leiding van een notariskantoor, gewerkt volgens de procedure 'inbreng van algemeenheden om niet'. De passiva en activa van de inbrengende verenigingen BWR en Het Punt werden ingebracht in de verkrijgende vereniging Kenniscentrum Woonzorg Brussel.

De 'inbreng van de algemeenheid om niet' impliceert dat de inbrengende verenigingen ophielden te bestaan op 31 december 2016. Ze werden ontbonden zonder vereffening. Voor zover hun opdrachten werden voortgezet, werd het personeel op basis van de collectieve arbeidsovereenkomst 32bis overgedragen naar de verkrijgende vereniging. De algemene vergaderingen van de drie verenigingen keurden al deze beslissingen goed op 19 december 2016. De verkrijgende vereniging hield aansluitend nog een tweede algemene vergadering waarop ze een statutenwijziging doorgevoerd heeft, met onder andere een naamswijziging. De vereniging gaat door het leven als Kenniscentrum Welzijn, Wonen, Zorg vzw. De naam zal vermoedelijk in de tweede helft van februari met een persmededeling en in de sociale media worden bekendgemaakt, als vervolg op het fusie- en communicatietraject.

Wat zijn de hindernissen om niet onmiddellijk tot één overkoepelende ondersteuningsorganisatie te komen? Het transitieproces werd opgestart met het 'Huis voor Gezondheid' en het 'Brussels Overleg Thuiszorg'. In de loop van het transitieproces werd gekozen om de transitie voor welzijn en gezondheid gefaseerd te laten verlopen. In een eerste fase wordt momenteel de pijler 'zorg en welzijn' uitgebouwd, met – zoals ik al zei – de BWR, Het Punt en Kenniscentrum Woonzorg Brussel.

Voor de pijler 'zorg en gezondheid' wacht men eerst op de resultaten van de conferentie 'Reorganisatie van de eerstelijnszorg in Vlaanderen', om die dan te

implementeren. De beslissingen die voor Brussel genomen worden voor de pijler 'zorg en gezondheid' moeten namelijk passen in het beleid dat Vlaanderen hierrond uittekent, maar met aandacht voor de specifieke context van Brussel. De resultaten van de conferentie zullen bepalen hoe we in een latere fase verder evolueren naar één enkele overkoepelende ondersteuningsorganisatie. Indien de resultaten in die richting wijzen, bevestig ik hierbij uiteraard mijn streven om in samenspraak met de betrokken partners en overheden tot één ondersteunings-organisatie te komen.

Wat is de positie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) met betrekking tot dit alles? De VGC was net als de Vlaamse Gemeenschap vragende partij voor een transitie van de ondersteuningsorganisaties in welzijn en gezondheid, om de huidige versnippering tegen te gaan. Deze intentie werd in het bestuursakkoord 'Goesting in Brussel' van de VGC uitgebreid opgenomen, waarbij de organisaties bij naam genoemd werden: de BWR, de Brusselse Ondersteuning Dienstencentra (BOD), het Brusselse Regionaal Overleg Gehandicaptenzorg (BROG), het Regionaal Overleg Thuislozen Brussel (ROTB), het Kenniscentrum Woonzorg Brussel, het Brussels Platform Armoedebestrijding, het Huis voor Gezondheid, en de Brusselse Ondersteuning Thuiszorg (BOT). Dat zijn er inderdaad nogal wat.

Om het transitieproces te faciliteren, stelde de VGC na een openbare aanbesteding het bureau 'Hefboom' aan als begeleider. Het transitieproces resulteerde in de conceptnota 'Harmonisatie en samenwerking van de ondersteuningsorganisaties voor welzijn en gezondheid'. Het VGC-college heeft officieel akte genomen van de conceptnota. Deze nota beschrijft dat het proces voor welzijn en gezondheid gefaseerd zal verlopen en vermeldt ook de intentie om op langere termijn te komen tot één enkele ondersteuningsorganisatie, op voorwaarde dat dit in overeenstemming is met de resultaten van de eerstelijnsconferentie van Vlaanderen.

De drie partners van de pijler 'zorg en welzijn' hebben de voorbije maanden onder leiding van 'Hefboom' gewerkt aan de missie, visie, waarden en doelstellingen van de nieuwe organisatie. De strategische doelstellingen zijn een hertaling van de opdrachtenclusters, die ook al vervat zaten in de conceptnota. Het actieplan 2017 werd gedetailleerd uitgewerkt. In de loop van dit jaar krijgt het meerjarenplan 2018-2020 vorm.

De ondersteuningsorganisatie Kenniscentrum Welzijn, Wonen, Zorg drong sterk aan op een driepartijenovereenkomst, ook om de planlast te verlichten. Deze verzuchting werd terecht ook reeds opgenomen in de conceptnota. Mijn administratie heeft een ontwerp van driepartijenovereenkomst opgesteld en voor bespreking voorgelegd aan de VGC en de ondersteuningsorganisatie. Uiteindelijk stelde het bevoegde collegelid voor om voorlopig een bilaterale overeenkomst te sluiten met de nieuwe ondersteuningsstructuur. Ik heb hierover met mevrouw Debaets een interessante gedachtewisseling gehad. We zijn niet helemaal op dezelfde lijn geraakt om die driepartijenovereenkomst onmiddellijk te laten ingaan, maar we zijn er het wel over eens om dit zo snel mogelijk te doen, onder voorbehoud van de conferentie 'Gezondheidsbeleid Vlaanderen'. U zult begrijpen dat dergelijke transitieprocessen altijd de nodige tijd in beslag nemen.

Het is voorbarig om nu al uitspraken te doen over efficiëntiewinsten. Door te vertrekken van een gemeenschappelijke, sectoroverschrijdende omgevingsanalyse zouden gemeenschappelijke strategische lijnen uitgezet kunnen worden, vertaald in concrete sectoroverschrijdende projecten die een ruimer terrein beslaan. Een algemene aanpak en visie zouden de samenwerking met andere overheden kunnen faciliteren. Ik ga er dus van uit dat die efficiëntiewinsten wel degelijk mogelijk zijn. Maar de transitie is misschien nog net te pril om daar al de vinger op te kunnen leggen.

De organisatie diende aan de hand van een concreet jaaractieplan 2017 een subsidieaanvraag in voor 2017. Die wordt momenteel behandeld. Op basis van

het jaaractieplan zal er een eenjarige beheersovereenkomst worden opgesteld. Maar zoals gezegd, zal de nieuwe organisatie met elke overheid afzonderlijk een overeenkomst afsluiten.

We zijn dus al ver geraakt. Misschien nog niet ver genoeg, maar in elk geval gaat alles in de goede richting. De meerpartijenovereenkomst bleek tot nu toe nog niet mogelijk, maar ik heb ook gezegd dat daarvoor een beleidsmatige, inhoudelijke reden is, met name de afstemming van het gezondheidsluik op de doelstellingen van het Vlaamse gezondheidsbeleid. Dat zal pas in de komende weken en maanden duidelijker worden.

De voorzitter: De heer Persyn heeft het woord.

Peter Persyn (N-VA): Minister, dank u voor uw uitvoerige antwoord. Dat schept voor mij toch al wat meer klaarheid. Ik begrijp dat er een complex transitieproces aan de gang is en dat men probeert de bestaande expertise, die natuurlijk in de hoofden, handen en harten van de mensen daar zit, zo goed mogelijk te bewaren en toch tot efficiëntiewinst te komen. Ik heb begrepen dat er al in 2017 schaalvoordelen zouden worden bereikt. Ik kijk naar de bedragen. De geconsolideerde begroting van de drie organisaties die nu al onder één koepel zitten, was 1.471.941 euro aan de uitgavenzijde. Er zou toch al, in vergelijking met 2016, een besparing mogelijk zijn. Anderzijds lees ik ook dat de VGC 12 procent zou schrappen in de subsidies.

Ik volg de zaken verder op. Zoals u weet, liggen Welzijn en Zorg mij en andere collega's hier na aan het hart. Ik heb geen bijkomende vragen.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Ik heb wel enkele bijkomende vragen.

Minister, dank u voor uw uitleg. Bij de bespreking van de beleidsbrief hadden we het hier ook al over. Nu zijn een aantal stappen al duidelijker. Er is tegelijkertijd op die organisaties bespaard. Het is natuurlijk zuur als je zo'n transitie moet doen en tegelijkertijd personeel moet laten gaan. Dat werkt niet bevorderlijk. Dat maakt ook dat een deel van de efficiëntiewinsten misschien kunstmatig zijn omdat ze gedwongen besparingen achterhouden.

Als er een zekere schaalgrootte is, wat voor een aantal organisaties relevant is, moet je duidelijke doelen stellen. Minister, ik hoor u zeggen dat er moet worden gewacht op de eerstelijnsconferentie deze week. Ik ga ervan uit dat er snel zicht komt op de impact daarvan. Ik denk ook dat de globale doelstelling van de organisatie het ondersteunen moet zijn van het werkveld en van het terrein. Dat is absoluut nodig, om daar de expertise te houden. Andersom is het ook zo dat daar heel veel expertise zit en dat die het beleid heel sterk kan inspireren. Als wij de minister van Welzijn vragen stellen over de impact van het Ouderenbeleidsplan in Brussel of het Vlaamse sociaal beleid in Brussel, over al die transformaties die gaande zijn in Welzijn in Brussel, dan stellen wij vast dat er zeker geen kwade wil is om voor Brussel een oplossing te vinden.

Eigenlijk ontbreekt vaak de proactieve kennis om hiermee aan de slag te gaan. De expertise is wel degelijk aanwezig en kan zeer inspirerend zijn voor het beleid. Het zou een goede zaak zijn de organisatie de opdracht te geven en voldoende tijd en ruimte te bieden voor een betere ondersteuning van het Vlaams welzijnsbeleid. Indien we voor goede decreten zorgen, moeten we niet achteraf de gaten dichtrijden.

Welk overleg is er met de Franse Gemeenschap gevoerd? In Brussel hebben we niet enkel de Vlaamse Gemeenschap. Ik ga ervan uit dat er overleg is geweest.

Ook aan Franstalige zijde bestaan gelijkaardige organisaties die door deze organisatie kunnen worden ondersteund. Er zijn de facto organisaties die over een Franstalige afdeling beschikken. Mijn vraag is dan ook welke link er met de Franse Gemeenschap is gelegd om dit waar te maken.

Minister, mijn allerlaatste vraag kunt u eventueel schriftelijk beantwoorden. Ik ben begonnen met de mededeling dat er besparingen zijn geweest. Kunt u een totaaloverzicht geven van de opdrachten en van de budgetten die hiertegenover staan? Kunt u een overzicht geven van de evolutie voor en na de transitie?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik deel de bekommernissen van de twee bijkomende vraagstellers. Ik zal hier inhoudelijk niet op ingaan. Ik zal in kaart brengen wat de samengevoegde budgetten ten opzichte van eventuele besparingen en dergelijke in kaart brengen. Indien ik het over schaalvoordelen of efficiëntiewinsten heb, wil ik benadrukken dat het voor mij niet om besparingen gaat. Ik wil dat nadrukkelijk onderstrepen.

De VGC heeft vanuit haar eigen begrotingslogica wel degelijk een besparing doorgevoerd. Wij hebben dat niet gedaan. Ik wil niet in een antinomie met de VGC terechtkomen. Ieder beleidsorgaan moet zijn eigen verantwoordelijkheid nemen.

Mevrouw Van den Brandt, wat mij betreft, is het van in het begin de bedoeling geweest de efficiëntiewinsten en de schaalvoordelen opnieuw in de nieuwe werking te kunnen investeren. Dat is altijd op die manier aan de nieuwe organisatie en aan de bestaande deelorganisaties meegedeeld. Ik zal u een gedetailleerde begroting bezorgen. Misschien zal hieruit blijken wat zich waar bevindt. Hopelijk compenseert het ene het andere niet in negatieve zin. *(Opmerkingen van Elke Van den Brandt)*

Aangezien het veel tijd en energie heeft gevergd om dit onder de Vlaamse instellingen voor elkaar te krijgen, stel ik voor die vraag nog even in beraad te houden. In het licht van de beheersovereenkomsten die de nieuwe organisatie voor een jaar en nadien voor twee of drie jaren met ons zal afsluiten, zal ik vragen hiermee rekening te houden. We kunnen hierin een aantal afspraken opnemen en perspectieven creëren. Op dit ogenblik heb ik hier geen concrete informatie over.

De voorzitter: De heer Persyn heeft het woord.

Peter Persyn (N-VA): Minister, overleg en gesprekken met homologen en partners van de andere gemeenschap zijn interessant. Dit is zeker het geval als we op hetzelfde terrein actief zijn. Ik vind het goed en belangrijk naar rationalisering te gaan. Een schaalvergroting of een efficiëntiewinst moet niet altijd als een bloedbad worden beschouwd. Er is in tal van die organisaties een generatiewissel gebeurd. De 'founding fathers' hebben afscheid genomen. Dit laat misschien toe om met nieuwe opdrachten, een nieuwe invulling en een hertaling nieuwe dynamieken te creëren. Bovendien waren die organisaties, bij wijze van spreken, elkaars lijfgeur gewoon. Ten gevolge van een initiatief dat uw 'brother in arms' destijds heeft genomen, huizen velen immers samen in de Lakensestraat.

Voor uw 'tournée matinale' moet ik verstek laten gaan, maar ik zal aanwezig zijn op de eerstelijnsconferentie. Daar zal ik vermoedelijk een van uw afgevaardigden of misschien uzelf ontmoeten. Ik wil nadien graag verslag uitbrengen aan deze commissie.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Elke Van den Brandt aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de halvering van de subsidies voor vzw Toestand – 1100 (2016-2017)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Een tijd geleden is het nieuws naar buiten gebracht dat vzw Toestand haar uit Vlaanderen afkomstige middelen zou zien halveren. Het gaat om een organisatie die leegstaande gebouwen een tijdelijke of minder tijdelijke invulling geeft. Momenteel is ze vooral actief langs de Materialenkaai, waar het door iedereen ruim geprezen project 'Allee du Kaai' is opgezet. In Anderlecht is de vzw gestart op de Biestebroek. Net zoals met Allee du Kaai is het de bedoeling een spontane actiezone te creëren waar jongeren uit de wijk kansen krijgen.

De kracht van de vzw is dat leegstaande gebouwen worden ingezet. Dat is misschien geen Vlaamse bevoegdheid, maar in Brussel kan dat zeker geen kwaad. De vzw zet vooral in op de ontwikkeling van een emanciperend sociaal-cultureel aanbod voor jongeren in moeilijke wijken. Dit is wel een Vlaamse bevoegdheid. Zeker nu en de afgelopen jaren is dit ook ongelooflijk belangrijk gebleken in de grootstedelijke Brusselse context.

De leegstand in Brussel kennen we. Dat is een probleem. Toestand heeft die ruimtes op een succesvolle wijze benut. We merken tevens dat in de zones die de vzw beheert, zowel Allee du Kaai als Biestebroek, een mix bestaat van lokale jongeren uit achtergestelde wijken en van jongeren met een meer kansrijke achtergrond. Hoewel het oorspronkelijk als een tijdelijk project was bedoeld, is Allee du Kaai een zo groot succes dat nu een definitieve inrichting van de Materialenkaai wordt gezocht om de vzw een vast ankerpunt te geven.

De organisatie verliest 25.000 euro aan middelen. Dat is een halvering van de middelen. Voor de betrokkenen is dat een zware klap. Het is jammer, want dit is een klap voor een organisatie die met jongeren in moeilijke wijken werkt rond moeilijke thema's als de leegstand in Brussel en die voor de emancipatie van jongeren zorgt.

Minister, dit is een doelstelling waar u zelf achterstaat. Wat de emancipatie van jongeren betreft, hebt u een aantal projectoproepen gelanceerd en u zult dit opnieuw doen. U zet in op de identiteitsvorming. Deze organisatie werkt inhoudelijk aan prioriteiten waarop u als minister zelf inzet.

De argumentatie die ik heb gekregen, houdt in dat na drie jaar experimenteren de Brusselse context moet worden overstegen en dat volop moet worden ingezet op de Vlaamse relevantie van dit project. Dat is de argumentatie van de toekenningscommissie voor deze besparing. Op papier kan die redenering op zich kloppen, maar het blijft vreemd. De methodologieën die de vzw ontwikkelt, zijn ook in de Vlaamse steden toepasbaar. Het is niet zo dat die methodes niet in pakweg Gent of Antwerpen kunnen worden gebruikt. Daar is ook leegstaand en daar wonen ook jongeren in probleemwijken. De methodologie is bruikbaar buiten de Brusselse context.

Het is eveneens onbegrijpelijk omdat weer eens wordt gesnoeid in de subsidies van een organisatie die op een positieve en emancipatieve wijze aan de slag gaat. Dat hebben we in Brussel absoluut nodig. De organisatie geeft hierover lezingen en werkt aan een handleiding die buiten Brussel kan worden gebruikt. Het klopt dat de interventies en de spontane actiezone zich vooral in Brussel situeren, maar de lessen zijn overal toepasbaar. De lezingen en de handleiding

kunnen niet bestaan zonder tegelijkertijd over die terreinervaring te beschikken. Het is niet mogelijk die methodologie uit te werken zonder hiermee effectief op het terrein bezig te zijn. Het zijn net die lessen die later voor het Vlaams bestuursniveau relevant kunnen zijn.

De experimenten zijn in Brussel begonnen en bevinden zich nog in Brussel. Volgens mij is Brussel dat absoluut waard en heeft Brussel dat ook nodig. Dit is echter in heel Vlaanderen toepasbaar. Het lijkt me net relevanter vzw Toestand bijkomende subsidies te verlenen om op andere Vlaamse plekken van start te gaan dan de subsidies in te perken.

Minister, u hebt in uw beleidsbrief verklaard dat Brussel inclusief is. U hebt het uw streefdoel genoemd om "jongeren uit alle lagen van de bevolking, ongeacht hun etnische afkomst, via stadscultuur en jeugdwerk aan te zetten hun leven in handen te nemen." Hiermee hebt u de meerwaarde van vzw Toestand erkend. Dat is immers exact wat de vzw doet. Om die reden vind ik deze beslissing des te onbegrijpelijker.

De toekenningscommissie heeft gesteld dat het tijd is de Brusselse context te overstijgen en volop op de Vlaamse relevantie van het project in te zetten. De vzw Toestand is hier al volop mee bezig, is zich hiervan bewust en wil dat ook doen. Nu moet deze doelstelling echter met minder personeel worden behaald.

Kunt u meer toelichting geven bij de motivering van de toekenningscommissie? De doelstelling houdt uitbreiding en groei in. Vindt u het logisch dat die doelstelling na een halvering van het personeel moet worden waargemaakt? Hoe ziet u de toekomst van Toestand? Zult u in de toekomst middelen blijven vrijmaken zodat de vzw haar werking, waarvan u de sterkte hebt erkend, kan voortzetten? Op welke wijze zult u ervoor zorgen dat het sociaal-cultureel aanbod voor Brusselse jongeren niet onder deze beslissing zal lijden?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik wil eerst wat duidelijkheid scheppen over de ook in de pers gecreëerde begrippenspanning tussen de Brusselse context en de Vlaamse relevantie van het project. We zijn collectief zo gedetermineerd – en dan heb ik het niet over mezelf of over u, mevrouw Van den Brandt – en geïnstitutionaliseerd in ons denken dat we daar meteen allerlei communautaire zaken achter zouden kunnen vermoeden, wat het niet is en waar u in uw vraag ook al op bent ingegaan.

Toestand vzw wordt momenteel voor het vierde en laatste jaar als experimenteel project gesubsidieerd en ontvangt daar inderdaad 25.000 euro voor. De rechtsbasis voor deze financiering is het decreet houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid. Zoals het decreet schrijft, beogen we hier geen structurele financiering maar experimentele projecten. Dit zijn projecten die inhoudelijk of methodisch vernieuwend zijn en die als doel hebben om Vlaamse relevantie te verwerven. Met Vlaamse relevantie bedoelen we dat ze bepaalde zaken kunnen opstarten die qua kennisdeling en -verspreiding als model of als manier van werken voor andere organisaties in Vlaanderen nuttig kunnen zijn.

Toestand zelf begon vrij lokaal in Brussel met het opzetten van Spontane Actie Zones (SAZ). Binnen de experimentele projecten was het daarbij altijd de bedoeling om dit model op termijn ruimer bekend te maken en om dit dus te delen met andere initiatieven in Vlaanderen.

Zo schreef de adviescommissie in haar advies bij de verlenging voor het derde projectjaar 2016: "De commissie ziet een progressie in dit project. De commissie blijft van mening dat de focus van deze projectsubsidie niet ligt op het operationele luik van het inrichten van Spontane Actie Zones in Brussel. De commissie

herhaalt haar vraag naar de Vlaamse relevantie. Positief is dat Toestand hun kennis nu deelt door het geven van lezingen en het beantwoorden van individuele vragen.

De commissie adviseert een verlenging van dit project op drie voorwaarden. Ten eerste dient Toestand vzw haar eigen expertise verder te verzamelen, duurzaam te ontsluiten en te verspreiden. Ten tweede wordt Toestand vzw ook gesubsidieerd voor het samenbrengen van de gelijkaardige Spontane Actie Zones die in Vlaanderen ontstaan. Toestand moet deze trekkersrol waarmaken. Ten derde is de commissie bezorgd om de toekomstige inbedding van dit project. Toestand moet zicht hebben op een oplossing voor hun precaire financiële werking."

Daar kan men natuurlijk bepaalde vragen bij stellen, maar men kan in geen geval zeggen dat de commissie in het verleden niet helder en duidelijk is geweest ten aanzien van deze werking, ook binnen het kader van het luik experimentele jeugdprojecten.

Naar aanleiding van de verlengingsaanvraag voor het vierde projectjaar 2017 was de commissie van mening dat het onderdeel ondersteuning van het lokale initiatief niet langer thuishoort binnen de subsidiëring als experimenteel project, maar dat voor dit laatste jaar volop op de verspreiding van het werkmodel moet worden ingezet.

Ik citeer nog even de commissie: "De commissie ervaart dat Toestand in de afgelopen jaren een enorme ontwikkeling doormaakte en dat de vereniging zeer gedreven en creatief inzet op dit project. Na drie jaar experimenteren is het wel zaak om de Brusselse context te overstijgen en volop in te zetten op de Vlaamse relevantie van dit project. Voor wat betreft de ontwikkeling van de Spontane Actie Zones is de commissie van mening dat het lokale niveau dit verder moet opnemen en financieren.

Ter zake verwijst de commissie ook naar haar advies voor de tweede verlenging. Wel geeft de commissie de vereniging voor de laatste maal positief advies voor een beperkt bedrag en dit in functie van de realisatie en afwerking van het handboek. Dat kan eventueel gebeuren in samenwerking met een uitgeverij die het handboek wil uitgeven. De commissie geeft in functie daarvan een positief advies voor een bedrag van 25.000 euro, met de uitdrukkelijke voorwaarde dat het handboek ook werkelijk klaar is tegen het eind van volgend jaar." Tot zover de commissie die ik verder niet meer zal citeren.

Ik vind het advies logisch, het ligt in de lijn van het decreet. Het decreet beoogt geen structurele financiering, maar tijdelijke projectfinanciering. De doelstelling van het project moet liggen in het verspreiden van originele methodieken en waardevolle manieren van aanpakken. De organisatie is daar goed mee bezig. Getuige hiervan is het feit dat ze nu voor de vierde maal op rij een subsidie ontvangen, wat niet voor alle projectsubsidies gebeurt. De afbouw in het vierde jaar moet men dus zien in de logica van het decreet en niet als een miskennis van de werking van de vzw.

U mag dus zeker het woord besparing, wanneer het u past, in de mond nemen, maar dit is geen besparing. Dit zou een besparing zijn indien de totale subsidie-enveloppe naar beneden zou zijn gegaan, quod non. Ik heb geprobeerd u uit te leggen waarom dit geen besparing is. Ik wil trouwens ook nog even vermelden dat wanneer men op deze enveloppe van een klein miljoen euro voor experimenteel jeugdwerk en de projectsubsidies de Brusselnorm zou toepassen, we die met vlag en wimpel zouden halen omdat toch 26 procent van de middelen naar Brussel gaan. En nogmaals, dit is het advies van de commissie, ik ben daar op geen enkele manier in tussengekomen. Ik kan echter wel beargumenteren dat 26 procent tegemoetkomt aan de jonge stad die Brussel ook is.

Wat de toekomst van de vzw betreft, kan ik vandaag uiteraard geen expliciete voorafname doen, maar ik wil wel vermelden dat de vereniging voor haar bovenlokale jeugdhuiswerking binnen Allee du Kaai sinds 2015 ook een jaarlijkse subsidie krijgt van 30.500 euro op basis van de projectlijn artistieke expressie voor jeugthuizen. Met andere woorden, het operationele lokale luik wordt wel nog verder gesteund.

Op vrijdag 10 februari heeft mijn kabinet een persoonlijk onderhoud gehad met de vzw en haar coördinator. Tijdens dit overleg werden de subsidiekaders rond Straatburgerschap onder Brusselse Aangelegenheden en Bruggenbouwers onder Jeugd toegelicht.

U vraagt hoe ik ervoor zal zorgen dat het socio-cultureel aanbod voor Brusselse jongeren niet lijdt onder deze beslissing. Nogmaals, het gaat hier over een geleidelijke afbouw van een projectsubsidie die vervat ligt in de logica van het decreet. Als u spreekt over het socio-cultureel aanbod voor Brusselse jongeren vind ik dat ik naast andere overheden toch ook mijn bijdrage doe. Ik geef u enkele voorbeelden.

Zo geef ik vanuit Vlaamse middelen, voorzien voor bovenlokale jeugdhuisprojecten, ook nog 25.000 euro aan de vzw Jeugthuizenondersteuning Brussel voor hun nieuw project artistieke expressie en eveneens 27.000 euro voor een nieuw project rond ondernemerschap, waarvan ook de vzw Toestand zal kunnen genieten.

In het kader van de regeling voor het experimenteel jeugdwerk subsidieer ik sinds dit jaar ook Growfunding. Growfunding is een Brussels instrument dat 'reward based crowdfunding' inzet als een hefboom voor ontkiemende stadsprojecten. In dit project wordt de nadruk gelegd op het werken met jongeren. Growfunding is naast een financiële hefboom ook een participatiemethodiek, een communicatiekanaal, een netwerktool en een educatief traject. Vanuit mijn bevoegdheid Brusselse Aangelegenheden besliste ik recent trouwens ook om de vzw Growfunding supplementair en eenmalig een bedrag van 25.000 euro toe te kennen voor de uitbreiding van haar werking naar de Vlaamse Rand.

Verder wil ik in dit verband verwijzen naar de twee lopende projectoproepen Bruggenbouwers en Straatburgerschap waarvoor ik samen 750.000 euro heb vrijgemaakt. Het project Straatburgerschap is exclusief Brussels, Bruggenbouwers is voor de hele Vlaamse Gemeenschap, dus ook voor Brussel van toepassing.

Ten slotte wijs ik er nog op dat ik jaarlijks ook nog eens de Vlaamse Gemeenschapscommissie ondersteun voor haar jeugdbeleid voor een bedrag van ruim 1 miljoen euro. Dit is een greep uit de initiatieven waarmee ik de laatste jaren probeer om samen met andere overheden het socio-cultureel aanbod voor Brusselse jongeren niet te beperken, maar eerder uit te breiden.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Minister, u geeft een uitleg en u zegt erbij dat die logisch en in lijn met het decreet is. Wanneer we puur vanuit dat decreet vertrekken, kan men zeggen dat het gaat over experimenten en dergelijke en kan men daar argumenten voor aanhalen. Ik wil u daarin volgen. Wanneer we vertrekken vanop het terrein in Brussel, dan hebben de organisaties – en ik ga het cru stellen – er lak aan binnen welk decreet zij al dan niet passen. U zegt dat ze niet meer passen binnen het ene decreet, maar dat er een projectoproep komt voor Straatburgerschap en voor Bruggenbouwers en dat daar nog kanalen zijn.

Die organisaties willen hun werk doen. Wij zijn het er met zijn allen over eens dat zij goed en zinvol werk doen. Dan vind ik dat het een goede overheid betaamt dat zij, wanneer een project niet past niet binnen een bepaalde subsidiepot, zelf

nagaat binnen welke subsidies dat project wel past en die overgang maakt. Dat gebeurt niet alleen met dat project maar systematisch met alle vzw's, niet alleen in Brussel maar in heel Vlaanderen. Er wordt heel bestuurlijk vanuit het decreet geredeneerd en veel te weinig vanuit de realiteit op het terrein. Dit is een organisatie die goed werk levert, waar iedereen in gelooft en die moet blijven bestaan. Ik hoor u niets anders zeggen. Ik hoor u niet zeggen dat de doelstellingen niet juist zijn, dat ze slecht werk leveren enzovoort. U hebt alleen maar beaamd dat ze een waardevolle relevantie hebben en dat u ook andere projecten hebt waarbinnen ze logischerwijs kunnen passen. Ik roep u op om die logica en aanpak te veranderen en ervoor te zorgen dat organisaties niet de helft van de tijd bezig zijn met de juiste subsidies aan te vragen. Dan bent u hen eigenlijk aan het subsidiëren zodat ze hun subsidies elders kunnen aanvragen.

Dat is wel de ironie, dat heel veel van die vzw's, zeker de kleine, soms tot een kwart van hun tijd stoppen in het gewoon blijven voortbestaan in plaats van te kunnen doen wat ze willen doen. Dat is niet omdat ze dat graag doen, het is gewoon omdat het de realiteit is van de complexiteit van subsidiekanalen en manieren waarop dingen kunnen worden aangebracht.

Minister, ik hoor u zeggen dat het lokale niveau moet overnemen. Later zegt u dat de VGC geld krijgt om zulke projecten te doen. Mijn collega Annemie Maes heeft die vraag uiteraard in de VGC gesteld omdat wij ook het advies hadden gelezen. Als Vlaanderen zegt dat de lokale overheid het moet overnemen, dan weten we dat we in Brussel naar de VGC moeten kijken. Daarom stellen we daar de vraag of ze dat gaan overnemen, of dat hun plan is. Het antwoord is: neen, daar hebben we geen geld voor. Ik wil niet te hard schieten op de VGC omdat ze elk jaar minder middelen krijgen. U geeft de middelen, maar elk jaar moet de VGC het met minder doen en er zit natuurlijk een rek op wat er kan gebeuren met de middelen van de VGC. Het is dus geen lokaal niveau dat dat overneemt, en dat is het cynische van de zaak.

Minister, u zegt dat ik niet van een besparing mag spreken. U hebt het zelf over een geleidelijke afbouw. Ook dat vind ik een beetje zuur omdat ze van 50.000 naar 25.000 euro gaan. Misschien is er een perspectief op andere kanalen, maar dan gaan ze weer andere doelstellingen moeten bereiken. Ik herhaal, laat ons die oefening maken voor deze en voor alle vzw's over wat we willen dat ze doen. Moeten ze bijvoorbeeld ook doelstellingen hebben voor dat handboek? Dat zijn legitieme vragen, dat is het ontsluiten van expertise. Laten we kijken wat een redelijke compensatie is om dat waar te maken, maar vermijd dat ze continu zichzelf moeten heruitvinden, nieuwe doelstellingen moeten maken om op een ander moment op een ander kanaal budgetten te halen.

Minister, dit is een dossier dat symbool staat voor wat heel vaak heel misloopt met sterke, goedbedoelde projecten van onderuit, die op die manier niet worden ondersteund maar tegengewerkt.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp-a): Minister, ik moet heel eerlijk toegeven dat ik met stijgende verbazing naar uw uiteenzetting heb geluisterd. Ik onderschrijf volmondig wat mevrouw Van den Brandt heeft gezegd. Ik heb het gevoel dat we in twee verschillende realiteiten leven. Als we kijken naar de Brusselse situatie, dat we in Brussel al een heel jaar lang onder hoogspanning staan, dat we zeggen dat we de jongeren uit dat moeras van kansarmoede moeten trekken, dat we opnieuw een sociale cohesie willen brengen in de wijken, en dan heb je een organisatie waarvan vriend en vijand zeggen dat ze hun werk goed doen, wat is dan het antwoord? Dat ze niet meer in aanmerking komen voor subsidies omdat dat niet in het decreet staat. Heel eerlijk, ik krijg dat niet verkocht. Het kan er bij

mij niet in dat we zo omgaan met waardevolle organisaties. Als u dan afkomt met crowdfunding en growthfunding en dat u dat project heel goed kent, dan schuift u de bal door en zegt u: 'Ga elders nog wat inspanningen leveren om uw project verkocht te krijgen, om geld te halen uit de Brusselse markt.'

Dat stelt me toch wel teleur en het maakt me vooral ook bezorgd omdat we niet in staat zijn waardevolle projecten, die terecht een inhoudelijke ontsluiting maken waarin Brussel een laboratoriumfunctie heeft, sterker te maken. Integendeel, we maken ze zwakker en we maken er subsidieschrijvers van. Daar gaat heel veel energie naartoe zonder dat die zo belangrijke inspanningen die ze leveren, worden gevaloriseerd.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord

Karl Vanlouwe (N-VA): Ik dank de minister voor zijn toelichting, en ook de vraagsteller voor haar vraag. Het is interessant om dat hier eens te bespreken.

Ik heb even wat onderzoekswerk laten doen. Minister, als ik het goed voor heb, zou u voor 2017 een bedrag van 443.000 euro verdelen onder elf experimentele initiatieven in de jeugdsector. Hiervan zouden er ongeveer twee projecten in Brussel zijn, namelijk de vzw Toestand voor 25.000 euro, wat inderdaad een vermindering is, en Crowdfunding voor een bedrag van 41.000 euro. Dat zou neerkomen op ongeveer 15 procent van de middelen voor 2017, dat effectief naar Brussel zou gaan.

Minister, ik hoop dat die cijfers correct zijn. Ze tonen aan dat ongeveer 15 procent van de middelen naar experimentele initiatieven in jeugdwerk in Brussel gaat. Dat is een beleid dat voor de Vlaamse Regering menens is en dat duidelijk investeert in Brussel. We hebben een hele discussie gevoerd op basis van het advies van de beoordelingscommissie. U hebt er heel uitvoerig uit geciteerd. In de heldere en duidelijke beoordeling wordt verwezen naar een handboek. Wanneer men bepaalde initiatieven neemt die van onderuit groeien, en die ik ten zeerste ondersteun, is het aan de vzw's om zich te conformeren aan de regels die zijn opgelegd en niet omgekeerd. Het is niet de bedoeling dat de decreetgever, als die bepaalde subsidies wil opleggen en daar bepaalde voorwaarden aan koppelt, zich aanpast aan de vragende partij voor subsidies.

Minister, het gaat hier inderdaad over een experimentele ondersteuning van 25.000 euro en die is verminderd. Anderzijds blijken er nog andere subsidiekanalen te zijn. Maar er wordt ook verwezen naar het lokale niveau. Heb ik het goed gehoord dat er voor operationele werking toch wel een structurele subsidie is van 30.000 euro per jaar? Misschien is het nuttig dat u een toelichting geeft over de verschillende subsidiekanalen die gaan naar de vzw Toekomst. Voor alle duidelijkheid, die vzw neemt zeer goede initiatieven door leegstaande projecten een nieuwe invulling te geven op basis van wijkcontracten.

Minister, hebt u weet van andere subsidiekanalen voor die initiatieven? Welke bijkomende subsidies komen er vanuit Vlaanderen of vanuit de VGC, dat eigenlijk een onrechtstreeks subsidiekanaal is vanuit Vlaanderen?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Eerlijk gezegd, met betrekking tot de andere subsidiekanalen heb ik wel degelijk de bedragen aangegeven in mijn antwoord van daarstraks. Ik zal ze niet herhalen, niet omdat ik het niet wil, maar omdat ik ze al heb gegeven.

Ik wil besluiten met een heel eenvoudige boodschap waar u wel of niet mee kunt leven. Vanuit het oogpunt van goed bestuur is er van in het begin heel duidelijk

gecommuniceerd over deze projectsubsidie naar en met de vzw. Met andere woorden, de tijdelijkheid ervan is inderdaad bekend. Over de doelstelling heb ik uitvoerig geciteerd uit de motivering van de beoordelingscommissie, en die was ook altijd duidelijk. Het is niet zo dat op een gegeven moment de hemel op het hoofd valt van een organisatie. Van in het begin is er een duidelijke communicatie geweest binnen een duidelijk kader.

Er zijn wel degelijk nog kansen naast de bijkomende financiering, die er toch ook altijd is voor het bredere project 'Allee Du Kaai', om voor Toestand opnieuw middelen te kunnen verwerven. Je mag niet vergeten dat wanneer er een nieuwe projectenpot, zowel voor de 500.000 euro van de bruggenbouwers als de 250.000 euro van straatburgerschap, wordt gecreëerd, dat men ook gelijke kansen moet geven aan verschillende spelers. Dat is nu eenmaal zo, ook dat is een element van goed bestuur. Dus ja, de vzw Toestand zal zeker een goed en interessant project kunnen uitschrijven binnen dit kader, maar moet ook aan andere spelers de mogelijkheid geven om dit te doen.

Ik heb nooit de communicatie gehanteerd dat de VGC dat nu maar moest overnemen. Dit is een fundamenteel meningsverschil tussen mezelf en sommigen in de zaal: sommige projecten gaan verder en worden een structurele werking en anderen niet. Dat is altijd zo geweest. Er is dus geen enkele reden om tijdelijke projecten per definitie allemaal permanent te maken. Ik zeg niet dat het omgekeerde ook waar moet zijn, maar het is zeker geen wetmatigheid.

Tot slot wil ik er nog wel eens de nadruk op leggen dat er voor het jeugdwerk in het algemeen en het jeugdwerk in Brussel in het bijzonder wat mij betreft wel degelijk bijkomende middelen gecreëerd zijn. Ik denk, ik hoop, ik vermoed dat de vzw Toestand daar haar voordeel mee zou kunnen doen. Vanuit enerzijds die duidelijke communicatie van in het begin en anderzijds de bijkomende middelen die er nu gecreëerd zijn, ben ik niet van oordeel dat wij deze toestand, om het nu met een flauwe woordspeling te zeggen, moeten overdramatiseren.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Het is één organisatie. Mocht het alleen deze ene organisatie zijn, dan zou ik zeggen: 'Goed, we zoeken een pragmatische oplossing.' Maar het is zo een symbool voor hoe er aan politiek gedaan wordt met vzw's. U herhaalt dat er een goed bestuur is en dat u hebt gecommuniceerd met hen. Dat is ook zo. Er is met hen gecommuniceerd dat zij binnen een decreet van experimentele situaties zaten. Experimenten zijn per definitie tijdelijk. Maar het idee van een experiment is wel dat als een experiment lukt – dat mag mislukken, het recht op mislukken is belangrijk –, als het goed gaat, je dat voortzet. Het idee van experimenten is te kijken wat er goed gaat. Dit is een experiment dat goed is gegaan. Vriend en vijand erkennen dat dat goed werk heeft gedaan. Dan ga je op zoek naar een manier om dat permanent te maken. De doelstellingen zijn relevant, de werking is relevant, de methode is relevant. Dan kan de overheid effectief de bal leggen bij die organisatie. Die moet weer een deel van haar schaarse tijd en energie steken in het aanvragen van subsidies, het uitzoeken van subsidiekanalen enzovoort. Je kunt dat doen of je kunt dat als overheid anders aanpakken. Je kunt erin geloven en hen zacht toeleiden naar een juiste plaats.

U hebt inderdaad niet gezegd dat de VGC het moet overnemen, maar in het advies dat u geciteerd hebt, stond wel dat het lokale niveau het moet overnemen. Als het over Vlaamse initiatieven gaat in Brussel, dan kijken we voor het lokale niveau naar de VGC. In eerste instantie was het een logische vraag om eens bij de VGC te gaan horen. We zien dit nu met de vzw Toestand, maar er is een gelijkaardig verhaal met Groot Eiland. Groot Eiland is ook een vzw waarvan iedereen, vriend en vijand, vindt dat het goed werk levert in Molenbeek: leiding

en opleiding van mensen die ver van de arbeidsmarkt staan, in een moeilijke context. Ze doen goed werk maar ze pasten niet meer in het Vlaamse decreet, de bevoegdheden enzovoort. Minister Muyters schuift het af en Brussel moet het maar overnemen. Brussel neemt het niet over.

De realiteit is dat we systematisch organisaties verliezen. Ik kan over heel veel zaken beginnen maar er moet continu geplamuurd en gedepanneerd worden terwijl we weten dat het organisaties zijn die goed werk doen. Ik wil mijn oproep herhalen. Misschien moet ik verwijzen naar een of andere Brusselaar die in 1950 geboren is en heel veel mooie liedjes heeft gemaakt. Hij heeft een liedje waarin de zin komt: 'Eichmann was een ambtenaar.' Daarin voelt men de bureaucratie van ons land aan de tand. Ik denk dat we ons daarvan bewust moeten zijn. Denk niet vanuit een decreet en zeg niet zoals de heer Vanlouwe dat vzw's zich moeten confirmeren aan het beleid. Neen, het beleid moet aan de slag gaan met de vzw's, de vzw's als bondgenoot nemen en zorgen dat ze hun ding kunnen doen. Als we alle verantwoordelijkheid bij die vzw's leggen, dan denk ik dat we nog heel veel tijd, energie en geld gaan steken in het invullen van formulieren en papieren. Dat is niet wat Brussel nodig heeft.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.